

Regeringens proposition till Riksdagen angående fullmakter för statsrådet att uppta lån år 1995

I regeringens proposition angående statsförslaget för år 1995 har man beräknat, att behovet av nettoupplåning är 61 085 miljoner mark. Amorteringarna på den statsskuld i finska mark som löper med längre tid än tolv månader har beräknats uppgå till 8 735 miljoner mark år 1995 och amorteringarna på den valutaskuld som löper med längre tid än tolv månader till 6 375 miljoner mark, dvs. sammanlagt 15 110 miljoner mark. Avsikten är att av 1995 års nettoupplåningsbehov täcka minst 52 600 miljoner mark med långfristig upplåning, varigenom alltså minst 67 710 miljoner mark skulle upptas i form av nya statslån på över tolv månader.

Under år 1995 är det möjligt att i enlighet med lånevillkoren säga upp gamla utländska lån till ett belopp om ca 3 100 miljoner mark att återbetalas i förtid. Det vore dessutom ändamålsenligt att vara beredd, både i fråga om statslån i finska mark och statslån i annan valuta, att köpa upp gamla statsobligationer på marknaden eller byta ut och refinansiera dem med skuldebrev som passar bättre för finansmarknaden. Gamla serieobligationer, för vilka lånetiden under år 1995 blir kortare än tolv månader, beräknas finnas till ett belopp av 12 000 miljoner mark år 1995. För att trygga finansmarknadens likviditet är det skäl att vara beredd att ombilda dessa till kortfristiga skuldförbindelser eller långfristiga lån. Avsikten är inte att öka nettoupplåningen med hjälp av dessa åtgärder angående skötseln av kreditstocken, men de förutsätter ändå upptagning av långfristiga statslån om ca 15 000 miljoner mark utöver det som sagts ovan.

Med stöd av vad som anförts ovan borde man år 1995 för de långfristiga statslånen del bereda sig på en bruttoupplåning om sammanlagt högst 85 000 miljoner mark.

De kortfristiga lånen utgör den flexiblaste delen i statens upplåning. Kreditstocken med högst 12 månaders löptid beräknas vid utgången av år 1994 vara 39 000 miljoner mark. Meningen är att av 1995 års nettoupplåningsbehov sammanlagt högst 16 000 miljoner mark

skall täckas med kortfristig upplåning i finska mark och annan valuta, varför den kortfristiga kreditstocken år 1995 borde kunna uppgå till högst 55 000 miljoner mark.

Dessutom kan för tryggheten av statens betalningsberedskap samt för täckandet av det finansieringsbehov som påkallas av säsongarade utgiftstoppar i statens betalningsrörelse och en ändamålsenlig skötsel av statens kassaplaceringar behövas kortfristiga krediter i finska mark eller annan valuta med en lånetid på högst tolv månader. Tillfälligt kan också behövas synnerligen kortfristig finansiering av kontokredittyp för utjämning av betalningsberedskapens dagsfluktuationer.

De nuvarande kapitalmarknaderna och de förändringar som inträffar på dem förutsätter ett mycket snabbt beslutsfattande, varför statsrådet borde ges möjlighet att, inom de gränser det bestämmer, ge finansministeriet eller statskontoret i uppdrag att besluta om upplåningen.

För att styra statsskuldens valutafördelning i en riktning som utjämnar valutakursriskerna är avsikten att fortsättningsvis använda sig av ränte- och valutaväxlingsavtal (swap) i anslutning till statslån. Antalet swap-avtal är beroende av de möjligheter marknaderna erbjuder. För att man skall kunna utnyttja dessa möjligheter i tillräcklig utsträckning borde befogenheterna vara relativt vida. Till följd härav föreslås att de ränte- och valutaväxlingsavtal som ingås får gälla ett lånekapital på sammanlagt högst 50 000 miljoner mark, beräknat enligt vid tidpunkten för beslutsfattandet gällande valutakurser. Därutöver vore det nödvändigt att tillåta sådana ränteväxlingsavtal som erfordras såsom mellanled vid växling av en valuta till en annan medelst swap-avtal. Användningen av swap-avtal förutsätter ett så snabbt beslutsfattande, att statsrådet även till denna del borde kunna ge finansministeriet eller statskontoret i uppdrag att besluta om ränte- och valutaväxlingsavtal.

En betydande del av de utländska lån, som upptagits år 1992—1994 förfaller till betalning år 1997—2000. För att jämma ut återbetal-

ningsbördan bör man kunna i förväg förbereda möjligheterna att förlänga löptiden av utländska lån till ett belopp om motvärdet av högst 35 000 miljoner mark.

En förutsättning för ett flexibelt genomförande av upplåningen är att det snabbt och vid rätt tidpunkt är möjligt att utnyttja lånemarknaden i olika marknadslägen. På grund härav och med beaktande av att låneoperationer som inriktas på början av året kan förutsätta ett långtgående beredningsarbete redan i slutet av föregående år, vore det ändamålsenligt att statsrådets låneupptagningsfullmakter för år 1995 kunde användas redan år 1994, dock så att lånen lyfts år 1995.

Med stöd av vad som anförts ovan föreslås,

att Riksdagen måtte berättiga statsrådet att under år 1995, på de villkor som statsrådet bestämmer, för balansering av statsbudgeten uppta lån till ett sammanlagt nettobelopp om högst 61 085 000 000 mark, dock så, att bruttobeloppet för nya statslån med en lånetid på över 12 månader uppgår till sammanlagt högst 85 000 000 000 mark, och så, att då lån upptas den kortfristiga skuld som utgörs av lån med en lånetid på högst 12 månader får uppgå till högst 55 000 000 000 mark, och så att statsrådet, inom de gränser det bestämmer, kan ge finansministeriet eller statskontoret i uppdrag att besluta om upplåningen.

att Riksdagen måtte berättiga statsrådet eller, inom de gränser som statsrådet

bestämmer, finansministeriet eller statskontoret att utöver det ovan nämnda enligt egen prövning använda kredit med en lånetid på högst 12 månader för tryggnad av statens betalningsberedskap samt för täckande av det finansieringsbehov som påkallas av säsongartade utgiftstoppar i statens betalningsrörelse och en ändamålsenlig skötsel av statens kassaplaceringar,

att Riksdagen måtte berättiga statsrådet eller, inom de gränser som statsrådet bestämmer, finansministeriet eller statskontoret att, i anslutning till statslån ingå ränte- och valutaväxlingsavtal angående lån till ett sammanlagt kapitalbelopp om högst 50 000 000 000 mark, beträffande ränteväxlingsavtalen ökat med det belopp som av dessa avtal erfordras såsom mellanskeden vid växling av en valuta till en annan medelst valutaväxlingsavtal,

att Riksdagen måtte berättiga statsrådet eller, inom de gränser som statsrådet bestämmer, finansministeriet eller statskontoret att förlänga, även genom att växla valuta- eller räntestrukturer, löptider av i utländska valutor upptagna långfristiga lån, som förfaller till betalning år 1997—2000 till ett belopp om motvärdet av högst 35 000 000 000 mark, samt

att Riksdagen måtte berättiga statsrådet att använda 1995 års fullmakter att uppta lån redan år 1994, dock så, att lånen lyfts år 1995.

Helsingfors den 6 september 1994

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Finansminister Iiro Viinanen